

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om bestyrelsen af de offentlige veje.

Fremsat den 29. januar 1964 af *ministeren for offentlige arbejder*.

§ 1.

I lov nr. 95 af 29. marts 1957 om bestyrelsen af de offentlige veje foretages følgende ændringer:

1. I § 26, stk. 1, udgår „med særligt hensyn til bestemmelserne i forordningen af 5. marts 1845 om grundafståelser m. m. i anledning af jernbaneanlæg“.

2. I § 28 udgår stk. 4.

3. I § 29 indsættes som nyt stk. 7:
„Udgifterne ved kommissionernes forretninger udredes af de pågældende vejbestyrelser, jfr. dog stk. 5, 2. og 3. pkt.“.

4. I § 31 ændres „forordningen af 5. marts 1845, jfr. lov nr. 6 af 10. januar 1928“ til „lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom“.

§ 2.

Denne lov træder i kraft 1. oktober 1964.

Bemærkninger til lovforslaget.

Til 1 og 4.

De foreslåede ændringer er en direkte følge af det samtidig hermed forelagte forslag til lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Til 2 og 3.

Efter vejbestyrelseslovens § 28, stk. 4, påhviler det bortset fra ganske særlige tilfælde en ekspropriat, der påanker en af taksationskommissionen truffen afgørelse, til vedkommende overtaksationskommission at udrede omkostningerne ved overtaksationsforretningen, såfremt den ham tilkommende erstatning ikke forhøjes ved overtaksationskommissionens kendelse.

I den af den af ministeriet for offentlige arbejder under den 14. februar 1956 nedsatte kommission afgivne 1. betænkning vedrørende gennemgang af ekspropriationslovgivningen anbefales det (se bemærkningerne i betænkning nr. 330/1963, side 34, 1. spalte), at reglen ændres således, at begge administrative prøvelser under alle omstændigheder bliver vederlagsfri for ekspropriaterne. Kommissionen fremhæver, at frygt for at skulle udrede et ikke

ubetydeligt omkostningsbeløb kan forhindre en i øvrigt velbegrundet anke. Dette forhold gør sig særligt gældende, når sagsgenstanden er af ringe størrelse, idet omkostningerne ved en kommissionsforretning ikke altid står i rimeligt forhold til sagsgenstandens størrelse, ligesom det kan betyde en uheldig forskelsbehandling af borgerne, at rejseudgifterne er forskellige i de enkelte sager. Kommissionen har endvidere fremhævet, at det i forhold til anlægsudgifterne i øvrigt som alt overvejende hovedregel ikke vil betyde nogen mærkbar forøgelse af disse, om anlægsmyndigheden skal afholde samtlige udgifter ved de to kommissioners virksomhed. Endelig henvises der til, at der efter jernbaneforordningens nugældende regler reelt er adgang til to gratis prøvelser af en erstatningsudmåling.

Da ministeriet for offentlige arbejder ganske kan tiltræde de anførte synspunkter, der er underbygget af de erfaringer, der er gjort i overtaksationskommissionerne, foreslås reglerne ændret som angivet af kommissionen.

Min. f. off. arbejder j. nr. 68-02-00-00.